

Nr: AC 2211 11600

Het College van Beroep voor de Examens,

Prof. mr. P.J.J. Zoontjens, voorzitter, E.A. Duyster-Went RA en dhr. D. Rademaekers, leden

BESLISSING inzake het beroep van [REDACTED] hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 6 november 2022, tegen de beslissing van 8 oktober 2022 van de examencommissie van de Faculteit der Geesteswetenschappen, hierna te noemen “verweerster”, waarbij aan appellant voor zijn masterscriptie *Stadsgeschiedenis* het cijfer 7,5 is toegekend.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 8 oktober 2022 is door verweerster aan appellant voor zijn masterscriptie *Stadsgeschiedenis* het cijfer 7,5 toegekend.

Tegen dit besluit is het beroep van 6 november 2022 gericht. Bij schrijven van 15 november 2022 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit gesprek heeft op 16 december 2022 online plaatsgevonden maar dit heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil. Bij schrijven van 20 december 2022 heeft verweerster een verweer ingediend.

Het beroep is behandeld tijdens een zitting op 1 februari 2023, buiten aanwezigheid van partijen aangezien op de vraag of appellant de hoorzitting wilde bijwonen geen enkele reactie is gekomen.

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant kan zich niet met het besluit verenigen vanwege het cijfer dat hij voor zijn scriptie heeft ontvangen en vanwege de beoordeling door zijn begeleider en de tweede lezer. Hij is aan de ene kant van mening dat er sprake is van een gebrek aan sturing van de begeleider en aan de andere kant een verschil van mening tussen zijn begeleider en de tweede lezer. Hij licht toe de beoordeling sterk gekleurd te vinden door de persoonlijke verwachtingen en inzichten van de tweede lezer omdat zijn scriptie, volgens appellant, kennelijk ambitieus en radicaal anders zou moeten zijn. Bovendien vindt hij dat punt 6 en 7 van de beoordeling erg makkelijk worden afgehandeld met ‘niet controleerbaar voor tweede lezer’. Voor wat betreft de beoordeling door zijn begeleider stelt appellant dat het per onderdeel onduidelijk is welke beoordeling hij heeft gekregen. Dat maakt het voor hem erg onduidelijk in hoeverre hetgeen vermeld wordt per beoordelingsonderdeel meeweegt. Het komt er zijns inziens op neer dat er een verschil is in de uitleg/belevenis van de eisen die de universiteit aan een MA-scriptie stelt en datgene wat als commentaar naar voren wordt gebracht. Volgens appellant had een dergelijk verschil met name door zijn begeleider moeten worden opgepakt. Appellant vindt een opwaardering van het cijfer, op grond van hetgeen hij aangevoerd heeft, gerechtvaardigd.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Naar aanleiding van het beroep tegen het cijfer van de masterscriptie is onderzoek gedaan. Daarvoor zijn beide begeleidende docenten gevraagd of de mogelijkheid bestond het cijfer aan te passen en, indien dit niet mogelijk bleek, uiteen te zetten hoe de becijfering tot stand is gekomen. De scriptiebegeleider heeft in een uitgebreid rapport uiteengezet hoe de communicatie is verlopen, hoe de becijfering tot stand is gekomen en op welke manier er gebruik is gemaakt van het (standaard) beoordelingsformulier. Daaropvolgend heeft er op 16 december 2022 een schikkingsgesprek plaatsgevonden tussen appellant, de voorzitter van de examencommissie en de clustervoorzitter Geschiedenis. Het rapport van de begeleider is voorafgaand aan het gesprek aan appellant toegezonden zodat hij (de totstandkoming van) het cijfer mogelijk beter zou begrijpen. Verweerster is van mening

dat de beoordeling tot stand is gekomen zoals voorgeschreven. Het feit dat beide examinatoren onafhankelijk van elkaar slechts 0,2 punten verschilden in hun oordeel bevestigt dat het systeem met een eerste en tweede lezer goed werkt. Al met al zou het eindcijfer volgens verweerster niet zijn aangepast, omdat dit is gebaseerd op de inhoud en niet op het proces. Daar de beoordeling volgens de regels heeft plaatsgevonden, ziet verweerster geen aanleiding om het besluit te herzien.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Het College stelt voorop dat het vaststellen van het resultaat van een tentamen, in beginsel uitsluitend ter beoordeling van de bevoegde examencommissie c.q. examiner staat. Slechts indien het College tot de conclusie komt dat de examencommissie c.q. examiner niet in redelijkheid tot het desbetreffende oordeel heeft kunnen komen, kan het College een daartegen gericht beroep gegrond verklaren. De deskundigheid van de examiner in aanmerking genomen, moet het College met een terughoudende toetsing volstaan. De taken en bevoegdheden van het College strekken derhalve niet tot het (opnieuw) beoordelen van het ingeleverde werk.
3. Voor zover appellant met zijn beroepsschrift een herbeoordeling door het College beoogt van de betreffende scriptie, vraagt appellant in feite een toetsing waartoe het College, gelet op de te hanteren marginale toetsingsmaatstaf, niet bevoegd is.
4. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, van oordeel dat het cijfer van appellant voor de scriptie voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen. De scriptie is beoordeeld door twee beoordelaars, waarbij gebruik is gemaakt van het vooraf vastgestelde beoordelingsformulier en waarbij de beoordeling op de afzonderlijke beoordelingscriteria is toegelicht.
5. Het College is van oordeel dat niet aannemelijk is gemaakt dat de scriptiebegeleider van appellant tekort is geschoten. Indien appellant tijdens het scriptieproces klachten had over de begeleiding, had het op zijn weg gelegen om hier melding van te maken bij de scriptiecoördinator. Dat is niet gebeurd. Het College is voorts van oordeel dat de scriptiebegeleider niet de taak heeft om de begeleiding en feedback af te stemmen op de wens van appellant om een 8 te halen. Appellant is zelf verantwoordelijk om via zijn scriptie aan te tonen dat het een 8 waard is.
6. Gelet op het voorgaande is het College van oordeel dat er voor verweerster geen aanleiding bestond om het resultaat van de masterscriptie *Stadsgeschiedenis* van appellant te wijzigen.
7. Appellant heeft ondanks diverse uitnodigingen voor een hoorzitting geen enkele reactie gegeven.
8. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat niet kan worden gezegd dat het bestreden besluit in strijd is met het recht. Het beroep tegen dit besluit is daarom ongegrond.

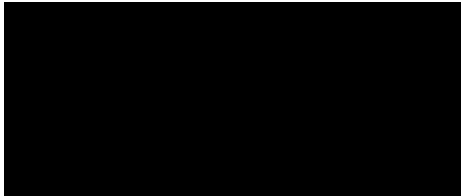
III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:

- partijen;
- de decaan van de Faculteit der Geesteswetenschappen;
- het College van Bestuur en
zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking wordt gesteld aan
belangstellenden.

Amsterdam, 17 maart 2023

mr. S.M. Smith
secretaris

prof. mr. P.J.J. Zoontjens
voorzitter

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij de **Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State**, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.